

SPOROČILO KOMISIJE

Naložbe v sektorju finančnih storitev znotraj EU

(2005/C 293/02)

1. UVOD

Finančni ministri so na neformalnem Svetu ECOFIN 10. in 11. septembra 2004 v Scheveningenu opozorili na pomanjkanje čezmejne konsolidacije v finančnem sektorju. Razmere v državah članicah se razlikujejo, skrb pa zbujajo možnost, da bi lahko obstajale ovire, ki so neskladne s svoboščinami iz Pogodbe.	Konsolidacija finančnega sektorja zaostaja, kar nakazuje na obstoj ovir za naložbe.
Določbe členov 56 in 43 Pogodbe o prostem pretoku kapitala ter pravici do ustanavljanja se neposredno uporabljajo pri neposrednih naložbah v finančni sektor ⁽¹⁾ znotraj EU ⁽²⁾ . Zadnje sodbe Sodišča Evropskih skupnosti (SES) o neposrednih naložbah so poglobile razumevanje navedenih načel.	Svoboščine iz Pogodbe zagotavljajo temeljne in široke pravice ...
Te sodbe SES so podale tudi natančno razlago možnih izjem od svoboščin iz Pogodbe, zlasti tistih, ki se nanašajo na splošni interes ter načela skrbnega in varnega poslovanja, ki so v finančnem sektorju najpomembnejši.	... z omejenim številom izjem.
Temeljna načela prostega pretoka kapitala ter pravice do ustanavljanja iz Pogodbe vplivajo na natančni okvir, naveden v sekundarni zakonodaji za finančni sektor. Če države članice sprejmejo dodatna pravila poleg tistih v sekundarni zakonodaji, kakor je utemeljeno v okviru subsidiarnosti, morajo biti navedena pravila in prakse skladni s splošnimi načeli iz Pogodbe. Izredno pomembno za dokončno oblikovanje notranjega trga je zlasti, da se diskrecijske pravice, ki jih imajo nadzorni organi v zvezi z izdajanjem dovoljenj in nadzorom finančnih posrednikov, uporabljajo izključno za zaščito interesov, za katere so bile predvidene. V nasprotnem primeru bi se lahko pojavila neskladja s primarno zakonodajo ES.	Upoštevati je treba prevladujoča načela iz Pogodbe ter sodno prakso SES.
Cilj tega sporočila je zmanjšati tveganje različnih pravnih razlag na tem področju. Po eni strani daje državam članicam možnost, da po potrebi dopolnijo svoje zakone in upravno prakso. Po drugi strani pa je njegov cilj seznaniti finančne institucije s pravicami, ki so jim dane s Pogodbo na področju neposrednih naložb znotraj EU. To sporočilo ne predpostavlja, da v EU obstajajo tovrstna tveganja, niti ne vpliva na razlago, ki bi jo lahko podalo Sodišče Evropskih skupnosti.	Cilj tega sporočila je poudariti pravice in obveznosti.

2. TEMELJNA NAČELA IZ POGODBE

Ustrezne določbe iz Pogodbe, ki urejajo prost pretok kapitala, so zajete v členih 56 do 60 Pogodbe ES. Člen 56 Pogodbe posebej določa, da so „prepovedane vse omejitve pretoka kapitala med državami članicami“.	Pogodba predvideva popolnoma prost pretok kapitala.
Neposredne naložbe v obliki udeležbe v podjetju z lastništvom delnic ali nakup vrednostnih papirjev na kapitalskem trgu predstavljajo pretok kapitala za namene člena 56 Pogodbe. Za neposredne naložbe je značilna zlasti možnost dejanskega sodelovanja pri vodenju družbe ali v njenem nadzoru ⁽³⁾ . Nekatera nacionalna pravila omejujejo to možnost in na podlagi tega je bilo ugotovljeno, da prinašajo omejitve za prost pretok kapitala: pravila, ki omejujejo nakup delnic ⁽⁴⁾ ali kako drugače omejujejo dejansko sodelovanje pri poslovanju družbe ali v njenem nadzoru ⁽⁵⁾ , pa tudi pravila, ki bi lahko odvrčala vlagatelje iz drugih držav članic in s tem vplivala na dostop na trg ⁽⁶⁾ ali ki bi za neposredno tujo naložbo zahtevala predhodno dovoljenje ⁽⁷⁾ . Člen 56 Pogodbe določa več kakor samo odpravo neenake obravnave na podlagi državljanstva ⁽⁸⁾ .	Jasno obravnava vse oblike čezmejnih naložb znotraj EU.

Nakup kontrolnega deleža v domači družbi, ki ga opravi vlagatelj iz druge države članice EU, je poleg tega, da pomeni obliko pretoka kapitala, zajet tudi v **pravici do ustanavljanja**. Člen 43 Pogodbe, ki to pravico ureja, določa, da „se omejitve glede pravice do ustanavljanja za državljane ene države članice na ozemlju druge države članice prepovejo ... Pravica do ustanavljanja zajema pravico do ustanovitve in vodenja podjetij, pod pogoji, ki jih zakonodaja države določa za svoje državljane.“ Tako bi morali državljani drugih držav članic EU imeti možnost, da kupijo kontrolni delež, uresničujejo glasovalne pravice in upravljajo domače družbe pod enakimi pogoji, kakor jih država članica določa za svoje državljane (uporaba načela „nacionalne obravnave“ za druge vlagatelje iz EU).

Pridobitev kontrolnega deleža s strani vlagatelja iz EU je zajet tudi v pravici do ustanavljanja.

Za naložbe v sektor finančnih storitev znotraj EU se pri neposrednih naložbah obe svoboščini iz Pogodbe uporabljata vzporedno, pri portfeljskih naložbah pa se uporablja prost pretok kapitala. Za namene tega sporočila se torej ne zahteva ločena preučitev zadevnih ukrepov glede na pravila Pogodbe, ki urejajo svobodo ustanavljanja, ampak zadostuje osredotočenje na prost pretok kapitala člena 56 ES.

V teh primerih je ustanavljanje neločljivo povezano s pretokom kapitala.

3. POSEBNE IZJEME, PREDVIDENE V POGODBI ALI V SODNI PRAKSI SES

Izjeme omogočajo državam članicam uvedbo omejitev splošnih pravil iz Pogodbe. Le-te so izrecno navedene v **določbah Pogodbe, ali pa jih je dovolilo Sodišče Evropskih skupnosti na podlagi Pogodbe**. Prost pretok kapitala se kot temeljno načelo Pogodbe lahko omeji samo v dveh vidikih: s pravili Skupnosti ali z nacionalnimi pravili, ki so utemeljena z izjemami, izrecno navedenimi v Pogodbi ⁽⁹⁾, ali s prevladujočimi zahtevami v splošnem interesu, ki jih je razvilo SES na podlagi Pogodbe ⁽¹⁰⁾.

Omejitve svoboščin so možne ...

Člen 58(1)(b) Pogodbe vsebuje posebne izjeme v zvezi z bonitetnim nadzorom. Državam članicam dovoljuje, da „sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje kršitev nacionalnih zakonov in drugih predpisov, zlasti na področju ... bonitetnega nadzora finančnih institucij“.

... zaradi bonitetnega nadzora ...

Člen 58(2) dovoljuje tudi uporabo omejitev za ustanavljanje, ki so skladne s Pogodbo ⁽¹¹⁾.

Člen 58(3) pa pravi, da vse te omejitve ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala. Čeprav predstavlja bonitetni nadzor posebno izjemo pri svoboščinah, je kljub temu omejen z enakimi pridržki, kakor se uporabljajo za druge omejitve. Pridržki navedeni spodaj prevladujejo nad načeli Pogodbe.

Tako lahko na primer države članice za zadrage sprejmejo nacionalne določbe, ki omogočajo nadzornim organom, da nasprotujejo čezmejnim združitvam pri oblikovanju evropskih zadrug. Tako nasprotovanje v okviru bonitetnega nadzora v smislu člena 58(1)(b) pa lahko temelji samo na *javnem interesu*. Da bi nacionalni organi upravičili pomisleke glede javnega interesa v smislu člena 58(3), bi morali zagotoviti, da te institucije s posebnim statutom v celoti delujejo v skladu s statutom.

V zvezi s prevladujočimi zahtevami v splošnem interesu, s katerimi so utemeljene omejitve prostega pretoka kapitala, je potrebno poudariti, da je obstoječa sodna praksa omejena in ponuja le malo pozitivnih smernic glede tega širokega pojma: Med maloštevilnimi prevladujočimi zahtevami, za katere je SES ugotovilo, da upravičujejo omejitve, je varstvo potrošnikov ⁽¹²⁾. V sodni praksi pa je določeno, da ovir, ki jih Pogodba prepoveduje, ni mogoče utemeljevati z gospodarskimi razlogi ⁽¹³⁾. V zadevah, o katerih je odločalo SES, so države članice neuspešno ⁽¹⁴⁾ utemeljevale npr. pravico do varovanja finančnih interesov države članice ⁽¹⁵⁾ ali namen spodbujanja gospodarstva države ⁽¹⁶⁾. Sodišče je v zvezi z opravljanjem storitev nedavno pojasnilo, da komercialne banke ni mogoče obravnavati kot javnega ponudnika storitev: odločilo je, da skupina komercialnih bank, ki poslujejo v tradicionalnem bančnem sektorju in ki naj ne bi opravljale nobene od funkcij centralne banke ali podobnega organa, niso podjetja, katerih cilj je opravljati javne storitve ⁽¹⁷⁾.	... ali na podlagi zahtev splošnega interesa
---	--

4. SEKUNDARNA ZAKONODAJA O BONITETNEM NADZORU

Na področju bonitetnega nadzora sekundarna zakonodaja EU ⁽¹⁸⁾ določa številna temeljna načela za zagotavljanje poštenosti in trdnosti finančnih institucij. Med njimi sta tudi skladnost z zahtevo po „sposobnosti in primernosti“ ter skladnost z zahtevo po solventnosti. Ta temeljna načela so nujna za varnost in dinamičnost finančnega sektorja EU.	Direktive obsegajo temeljna načela nadzora ...
Sekundarna zakonodaja EU pa zgolj usklajuje določene zadevne določbe. Zato državam članicam omogoča uporabo dodatnih pravil in upravne prakse za skupna pravila, določena v direktivah EU.	... in zagotavljajo določeno stopnjo usklajenosti.
Če pa so nacionalna pravila bolj omejujoča od sekundarne zakonodaje EU, so lahko v navzkrižju s svoboščinami iz Pogodbe. V bistvu lahko navedena nacionalna pravila določajo strožje ugotavljanje trdnosti finančnih institucij, pragove za odobritev in upravne postopke. Pri sprejemanju zakonodaje ali uveljavljanju upravnih praks morajo države članice spoštovati tako temeljne svoboščine, ki jih zagotavlja Pogodba ES, kot skladnost z direktivami ⁽¹⁹⁾.	Dodatni nacionalni ukrepi in prakse morajo še vedno spoštovati Pogodbo.

5. PREVLAJUJOČE OMEJITVE POGODBE

Države članice morajo izvajati svoja pooblastila pri bonitetnem nadzoru, ki so skladna s temeljnimi načeli Pogodbe ⁽²⁰⁾. Čeprav sekundarna zakonodaja EU dovoljuje številne zahteve za izdajo dovoljenj za zakonite namene in državam članicam dovoljuje sprejetje dodatnih zahtev, je končni nadzor še naprej v pristojnosti SES glede na svoboščine iz členov 56 in 43 Pogodbe.	Za končni nadzor je pristojno SES.
V zvezi s tem je potrebno znova navesti, da se morajo vse izjeme od pravic iz Pogodbe glede prostega pretoka kapitala in svobode ustanavljanja razlagati omejevalno, njihovega področja uporabe pa države članice ne morejo določiti enostransko, brez nadzora institucij Skupnosti ⁽²¹⁾. Tako so načela skrbnega in varnega poslovanja, čeprav so posebej navedena kot možne izjeme svoboščin, skupaj z drugimi izjemami omejena z enakimi pridržki kakor druge omejitve.	Sodišče uporablja zelo ozko razlago izjeme od svoboščin iz Pogodbe.

Ukrepi, ki bi lahko ovirali ali zmanjševali privlačnost izvajanja temeljnih svoboščin iz Pogodbe, morajo izpolnjevati štiri pogoje ⁽²²⁾: — izvajati se morajo nediskriminatorno; — biti morajo utemeljeni z nujnimi zahtevami v splošnem interesu; — biti morajo primerni za zagotovitev cilja, ki ga želijo doseči; in — ne smejo presegati tistega, kar je potrebno, da se ta cilj doseže.	Morebitne omejitve morajo biti:
Člen 56 Pogodbe določa več kakor samo odpravo neenake obravnave na podlagi državljanstva ⁽²³⁾. Pri tem člen 58(3) izrecno določa, da izjeme od člena 56 ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala. V primeru čezmejnih naložb v finančnem sektorju sekundarna zakonodaja EU jasno priznava potrebe po bonitetnem nadzoru, ki jih ima nadzornik ciljne institucije ⁽²⁴⁾. Uporabljati pa jih je treba v smislu prepovedi samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja, določene v členu 58(3) ES. Noben od teh pridržkov ne bi smel biti nepremostljiv za katero koli finančno institucijo EU, za katero se že uporabljajo podobne zahteve v njeni matični državi in ki si želi pridobiti delež (kontrolni ali drugačen) v finančni instituciji v drugi državi članici.	— Nediskriminatorne
Nacionalna zakonodaja je sorazmerna, če je primerna za zagotovitev cilja, ki ga želi doseči, in če ne presega tistega, kar je potrebno za doseg tega cilja ⁽²⁵⁾. Kar zadeva slednji vidik („kar je potrebno za doseg tega cilja“), je v skladu z sodno prakso SES sistem predhodne upravne odobritve ⁽²⁶⁾ sorazmeren z želenim ciljem samo, če istega cilja ni mogoče doseči z manj omejevalnimi ukrepi, zlasti s sistemom naknadnih deklaracij ⁽²⁷⁾. Kar zadeva sisteme predhodnih odobritev na področju bonitetnega nadzora, so ti pomisleki pomembni glede obremenitve v zadevnih postopkih (npr. formalnosti pri vlogi: veljavni roki in odlogi, količina in kakovost zahtevanih informacij ter dokumentov, ki jih je treba predložiti) in časa, ki je potreben za pridobitev takega dovoljenja, glede na to, da se med državami članicami ti precej razlikujejo.	— primerne in sorazmerne
Za pridobitev pravne gotovosti mora sistem pred upravno odobritvijo temeljiti na objektivnih, nediskriminatornih merilih, ki jih zadevno podjetje pozna vnaprej, vse osebe, ki jih zadeva tovrstni omejevalni ukrep, pa morajo imeti na voljo pravna sredstva ⁽²⁸⁾. Zato je na primer treba za zavrnitev vloge navesti razloge, ki so dovolj stvarni, da lahko sodišče presodi o njihovi zakonitosti in pravilni uporabi. Tudi netočna ali nedoločena merila se morajo obravnavati, kot da so v nasprotju z načelom pravne gotovosti, ker posamezniki zaradi netočnosti ne morejo v celoti izkoristiti pravic, ki jih imajo na podlagi člena 56 Pogodbe ⁽²⁹⁾.	— zagotoviti morajo pravno gotovost
Kar zadeva postopke za izdajo dovoljenj, je treba vlagateljem jasno navesti točne, objektivne okoliščine, v katerih se predhodna odobritev da ali odreče ⁽³⁰⁾. Vlagatelji morajo poznati merila uporabljena pri odločanju o izdaji dovoljenja in ne glede na stopnjo formalnosti, ki jo taka odločitev zahteva, morajo prejeti informacije, ki jih potrebujejo, da bi razumeli, na kateri osnovi je bila le-ta sprejeta. V finančnem sektorju je uveljavljena, legitimna in koristna praksa, da imajo nadzorniki neformalne stike s finančnimi institucijami, ki poslujejo v njihovi državi. Vendar pa se zahteva, da se za vse odločitve uporablja sodna revizija postopka, zato morajo zanje obstajati objektivni razlogi ⁽³¹⁾. Zahtevana preglednost je pomanjkljiva, če organi oblasti samo ustno svetujejo, naj se pri čezmejnih naložbah ne vlagajo prošnje za odobritev, namesto da bi dokumentirano zavrnili dovoljenje, kar bi lahko bilo predmet sodne revizije postopka; takšna praksa ni v skladu niti z besedilom niti z duhom predpisov Skupnosti.	— potekati morajo po preglednih postopkih

6. NADALJNI UKREPI KOMISIJE ZA OLAJŠANJE ČEZMEJNE KONSOLIDACIJE

Postopki za izdajo dovoljenja bi morali biti jasnejši in bolj pregledni. Komisija sodeluje z organi oblasti držav članic na vseh ravneh, da bi dosegla potrebno soglasje glede stopnje sodelovanja in podrobnosti, ki naj bi bili podlaga za take postopke izdaje dovoljenj. Komisija bo v prvi polovici leta 2006 pripravila predloge o ponovnem pregledu člena 16 konsolidirane bančne direktive 2000/12/ES. Ustrezne določbe v členu 15 direktiv o zavarovanju (2002/83/ES in 92/49/EGS) se pregledujejo v okviru projekta Solvency II.	Na vzporednih področjih je nujno potreben pravočasen dogovor o natančnejših in preglednejših pravilih za pridobitev velikih lastniških deležev.
Poleg tega Komisija opravlja odprta posvetovanja z državami članicami in s finančnim sektorjem, da bi odkrila druge možne ovire, poleg tistih povezanih z bonitetnim nadzorom, ki bi lahko ovirale čezmejno konsolidacijo v finančnem sektorju EU. Če je primerno, lahko predloge za odpravo takih ovir pripravi kasneje.	Potrebno je pregledati šire ovire za finančno konsolidacijo.
Če Komisija ugotovi kršitve zakonodaje Skupnosti v zvezi z neposrednimi naložbami finančnih institucij EU, jih bo, če bo na voljo dovolj dokazov, vztrajno preganjala, kakor je to že storila na drugih področjih, kjer so se pojavile omejitve neposrednih naložb znotraj EU.	Komisija se spopada z vsemi kršitvami svoboščin EU ...
Komisija je na področju finančnih storitev in zavarovanja za prebivalstvo začela opravljati raziskave o konkurenci v sektorju. Njen cilj je okrepiti konkurenco na teh trgih. Posebna pozornost je namenjena odkrivanju ovir za opravljanje čezmejnih storitev ter ovir za vstop, tako v obliki predpisov kot bolj „običajnih“ primerov antitrusta.	... in raziskuje konkurenco na maloprodajnem področju finančnih trgov.

7. ZAKLJUČKI

Cilj Komisije je opozoriti države članice na ustrezne temeljne svoboščine iz Pogodbe na področju čezmejnih naložb v finančne institucije ter na zahtevo po strogi sorazmernosti katerih koli omejitev teh svoboščin, ki bi lahko bile potrebne za varovanje nujnih zahtev splošnega interesa. Komisija tudi poudarja potrebo po popolni preglednosti vseh takih odločitev. Finančne institucije spodbuja, naj dokumentirajo primere, ki bi jih lahko obravnavala kot neutemeljene ovire pri procesu povezovanja. Glede na zgoraj obravnavane pomisleke bo Komisija začela voditi stalen dialog z državami članicami z namenom, da bi odkrila ovire za prost pretok kapitala ter svobodo ustanavljanja v finančnem sektorju. Komisija si trenutno skupaj z zainteresiranimi strankami prizadeva izboljšati sekundarno zakonodajo EU na tem področju, preiskuje pa tudi druge morebitne ovire, ki bi lahko omejevale povezovanje. Zagotovila bo, da se bodo lahko na tem področju temeljne svoboščine iz Pogodbe skladno uresničevale.	
Preglednejši pristop k procesu združitve in prevzemov v finančnem sektorju bo finančnim institucijam omogočil, da se bodo popolnoma zavedale kakršnih koli utemeljenih skrbí nacionalnih nadzornikov. Omogočil jim bo tudi, da se bodo lahko v celoti odzvale na vse upravičene skrbí na področju bonitetnega nadzora in konkurence in na ta način v celoti izkoristile svoboščine, ki jih zagotavlja Pogodba.	

(¹) Glavno vprašanje pri tem ni delež lastništva delnic v EU (npr. portfeljske naložbe), ampak pogosto še bolj občutljivo vprašanje tujega lastništva in nadzora (neposredne naložbe) finančnih institucij.

(²) V tem Sporočilu veljajo sklici na EU tudi za Evropski gospodarski prostor, ker se na podlagi Sporazuma EGP uporabljajo zelo podobne določbe in sekundarna zakonodaja.

(³) Čeprav izraz „pretok kapitala“ v Pogodbi ni opredeljen, je stalna sodna praksa SES, da se za opredelitev tega izraza lahko uporablja Direktiva 88/361/EGS z dne 24.6.1988 (UL 1988 L 178, str. 5), skupaj z nomenklaturo v prilogi (zlasti točkama I in III v nomenklaturi v Prilogi I in pojasnjevalnimi opombami v navedeni prilogi). Glej sodbe z dne 4.6.2002, Komisija proti Portugalski, C-367/98, SES 2002, str. I-4731, odstavek 37; Komisija proti Franciji, C-483/99, SES 2002, str. I-4781, odstavek 36, in Komisija proti Belgiji, C-503/99, SES 2002, str. I-4809, odstavek 37 (v nadaljnjem besedilu navedene COM proti Portugalski/Franciji/Belgiji) in sodbe z dne 13.5.2003, Komisija proti Španiji, C-463/00, SES 2003, str. I-4581, odstavek 52, in Komisija proti Združenemu kraljestvu, C-98/01, SES 2003, str. I-4641, odstavek 39 (v nadaljnjem besedilu navedene COM proti Španiji/Združenemu kraljestvu), ter sodbo z dne 16.3.1999, *Trummer & Mayer*, C-222/97, SES 1999, str. I-1661, odstavek 20, 21.

- (4) Sodba COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 57, in COM proti Združenemu kraljestvu, C-98/01, odstavek 44
- (5) Sodba COM proti Združenemu kraljestvu, C-98/01, odstavek 44
- (6) Sodba COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 61, in COM proti Združenemu kraljestvu, C-98/01, odstavek 47
- (7) Sodba z dne 26.9.2000, Komisija proti Belgiji, C-478/98, SES 2000, str. I-7587, odstavek 18, sodba z dne 14.12.1995, *Sanz de Lera in drugi*, skupne zadeve C-163/94, C-165/94 in C-250/94, SES 1995, str. I-4821, odstavka 24 in 25, sodba z dne 14.3.2000, *Église de Scientologie*, C-54/99, SES 2000, str. I-1335, odstavek 14, in sodba z dne 1.6.1999, *Konle*, C-302/97, SES 1999, str. I-3099, odstavek 39
- (8) Sodba COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 56, COM proti Združenemu kraljestvu, C-98/01, odstavek 43, COM proti Portugalski, C-367/98, odstavek 44, in COM proti Franciji, C-483/99, odstavek 40
- (9) Npr. člen 58(1) Pogodbe ali druge izrecne izjeme, predvidene drugje v Pogodbi, npr. v členu 296 (posebni obrambni sektorji).
- (10) Sodbe COM proti Portugalski, C-367/98, odstavek 49, COM proti Franciji, C-483/99, odstavek 45, COM proti Belgiji, C-503/99, odstavek 45, in COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 68
- (11) V tem okviru Direktiva o prevzemih v uvodni izjavi (1) navaja člen 44(2)(g) Pogodbe, ki določa, da imata Svet in Komisija nalogo usklajevati „kolikor je to potrebno, zaščitne ukrepe, ki jih od družb ali podjetij ... zahtevajo države članice, zato da bi te zaščitne ukrepe izenačili po vsej Skupnosti...“.
- (12) Sodba *Caixa-Bank France* proti *Ministère de l'Economie*, C-442/02, odstavek 21, kjer pa je SES ugotovilo, da „prepoved, ki je predmet glavne obravnave ... predstavlja ukrep, ki presega tisto, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja“.
- (13) Sodba COM proti Portugalski, C-367/98, odstavek 52, in, kar zadeva prost pretok blaga, sodba z dne 9.12.1997, Komisija proti Franciji C-265/95, SES 1997, str. I-6959, odstavek 62, ter v zvezi s svobodo opravljanja storitev sodba z dne 5.6.1997, *SETTG*, C-398/95, SES 1997, str. I-3091, odstavek 23.
- (14) Države članice nimajo veliko uspeha, ko se sklicujejo na potrebo po zagotavljanju kohezije nacionalnih davčnih sistemov: glej na eni strani sodbo C-204/90, *Bachmann* proti Belgiji, [1992] SES I-249, odstavek 28, za področje pokojnin in življenjskega zavarovanja, ki so ji sledile sodbe, s katerimi se je taka utemeljitev zavrnila, npr. sodba C-35/98, *Verkooijen*, odstavek 56
- (15) Sodba COM proti Portugalski, C-367/98, odstavek 52.
- (16) Sodba C-35/98, *Verkooijen*, odstavek 47
- (17) Sodba COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 70.
- (18) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/12/ES z dne 20.3.2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij, Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/83/ES z dne 5.11.2002 o življenjskem zavarovanju in Druga direktiva Sveta 88/357/EGS z dne 22.6.1988 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, ki opredeljuje določbe za učinkovito uresničevanje svobode opravljanja storitev in o spremembah Direktive 73/239/EGS
- (19) Skupni zadevi C-193/97 in 194/97, *De Castro Freitas and Escallier*, odstavek 23. Glede tega na primer konsolidirana bančna direktiva (2000/12/ES z dne 20.3.2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij, UL L 126, 26.5.2000, str. 1, v tem besedilu: uvodna izjava 18) izrecno navaja, da „obstaja nujna povezava med ciljem te direktive in liberalizacijo pretoka kapitala, katero ureja druga zakonodaja Skupnosti. Vsekakor pa morajo biti ukrepi glede liberalizacije bančnih storitev usklajeni z ukrepi v zvezi z liberalizacijo pretoka kapitala.“ Člen 21(4) Uredbe o združitvah z dne 20.1.2004, UL L 24, 29.1.2004, str. 1, določa, da „lahko države članice izvedejo ustrezne ukrepe za zaščito pravno utemeljenih interesov razen tistih, ki so upoštevani s to uredbo ter so združljivi s splošnimi načeli in drugimi določbami prava Skupnosti. ... pravila nadzora štejejo kot pravno utemeljeni interesi v smislu prvega pododstavka.“
- (20) Sodba C-71/0298, *Karner*, odstavka 33, 34
- (21) Glej sodbo COM proti Belgiji, C-503/99, odstavek 47 v zvezi z zahtevo po javni varnosti in odstopanjem od temeljnega načela prostega pretoka kapitala.
- (22) C-55/94, *Gebhard*, odstavek 37 z nadaljnjimi referencami
- (23) Sodbe COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 56, COM proti Združenemu kraljestvu, C-98/01, odstavek 43, COM proti Portugalski, C-367/98, odstavek 44, in COM proti Franciji, C-483/99, odstavek 40
- (24) To se kaže na primer pri potrebi po izpolnjevanju zahtev nadzornikov poslovnega načrta novega podjetja, pri natančnih pregledih poslovalne skupine ter pri ugotavljanju, ali je zagotovljena možnost uvedbe potrebnih sprememb bančnega sistema in orodij poročanja, kakor so na primer ustrezna vključitev upravljanja s tveganji, potrošnikov in računovodskih sistemov ter prilagoditev kontrolnih postopkov in informacijske tehnologije.
- (25) Sodbe COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 68, COM proti Portugalski, C-367/98, odstavek 49, COM proti Franciji, C-483/99, odstavek 45, COM proti Belgiji, C-503/99, odstavek 45, in sodbe v skupnih zadevah C-163/94, C-165/94 in C-250/94, *Sanz de Lera et al*, odstavek 23, ter sodba C-54/99, *Église de Scientologie*, odstavek 18
- (26) V okviru bonitetnega nadzora
- (27) Sodbe COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 69, COM proti Franciji, C-483/99, odstavek 46, COM proti Portugalski, C-367/98, odstavek 50, in v skupnih zadevah C-163/94, C-165/94 in C-250/94, *Sanz de Lera et al*, odstavek 23-28, C-302/97, *Konle*, odstavek 44, ter sodbe z dne 20.2.2001 v zadevah C-205/99, *Analir et al*, SES 2001, str. I-1271, odstavek 35, in z dne 5.3.2002 v skupnih zadevah C-515/99, C-519/99 do C-524/99 in C-526/99 do C-540/99, *Reisch et al*, SES 2002, str. I-2157, odstavek 37
- (28) Sodbe COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 69, COM proti Franciji, C-483/99, odstavek 46, in COM proti Portugalski, C-367/98, odstavek 50.
- (29) Sodbe COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 75, COM proti Franciji, C-483/99, odstavek 50, in z dne 14.3.2000 v C-54/99, *Église de Scientologie*, odstavek 21, 22.
- (30) Sodba COM proti Španiji, C-463/00, odstavek 74 in C-54/99, *Église de Scientologie*, odstavek 21, 22
- (31) Npr. člen 33 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/12/ES z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij.